

bestemmer i artikel 16, stk. 3, at det kræves, at medlemsstaterne i harmoniseret form skal forelægge Kommissionen grundlæggende oplysninger om den veterinærkontrol, som er gennemført ifølge direktivet. Denne artikel blev oprindeligt gennemført ved Kommissionens beslutning 98/470/EF af 9. juli 1998 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 89/662/EØF for så vidt angår de oplysninger, der er relevante i forbindelse med veterinærkontrol⁽⁸⁾, hvori man fastlagde rammekravene for indsamling og forelæggelse af oplysninger, og som omfatter et bilag om sektoren omfattende fersk kød.

Et udkast til en beslutning vedrørende den næste sektor, omfattende fjerkrækød, er under udarbejdelse og skal forelægges Den stående Veterinærkomité. Kommissionen har til hensigt at udarbejde yderligere udkast til beslutninger med henblik på at udvide de aktivitetsområder, for hvilke der skal indsamles oplysninger, som skal forelægges Kommissionen.

Ud over de ovenfor beskrevne foranstaltninger er det vigtigt, at medlemsstaterne bilateralt indgår aftaler om foranstaltninger vedrørende tilfælde, hvor der foreligger mistanke om eller beviser for uregelmæssigheder med hensyn til certifikaterne i overensstemmelse med artikel 8 i direktiv 89/662/EØF.

⁽¹⁾ EFT L 243 af 11.10.1995.

⁽²⁾ EFT L 243 af 11.10.1995.

⁽³⁾ EFT L 243 af 11.10.1995.

⁽⁴⁾ EFT L 121 af 29.7.1964.

⁽⁵⁾ EFT L 303 af 31.10.1990.

⁽⁶⁾ EFT L 55 af 8.3.1971.

⁽⁷⁾ EFT L 295 af 30.12.1989.

⁽⁸⁾ EFT L 208 af 24.7.1998.

(2000/C 303 E/021)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2032/99

af Inger Schörling (Verts/ALE) til Kommissionen

(3. november 1999)

Om: Drikkevareemballager

Forbruget af drikkevareemballager i EU er meget stort og skader miljøet. Har Kommissionen gjort noget for at støtte eksempelvis indførelsen af genanvendelige drikkevareemballager? Hvor meget har den i så fald gjort? Hvordan ser Kommissionen på muligheden for at indføre et for hele EU gældende system med standardemballager, som kan tilbageleveres og genanvendes i hele EU? Har Kommissionen nogen forestilling om, hvor mange drikkevareemballager der bruges hver dag i EU?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Margot Wallström

(4. januar 2000)

Tilskyndelse til at indføre systemer til genbrug af emballage i medlemsstaterne er en af de foranstaltninger, der er fastsat i Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald⁽¹⁾ med henblik på at forebygge eller nedbringe den miljøskadelige indvirkning af emballageaffald, forudsat at det pågældende emballage kan genbruges på en miljømæssigt fornuftig måde, der er i overensstemmelse med EF-traktaten. Der er dog ikke forudset noget finansieringsinstrument til dette formål på fællesskabsniveau.

Oprettelse af et fælles emballagegenbrugssystem for hele EU ville være en temmelig kompliceret sag, hvor flere aspekter (f. eks. standardisering, transportafstande) ville spille ind. Det gør det vanskeligt at harmonisere de eksisterende genbrugssystemer, som er blevet til og har udviklet sig forskelligt over længere tid. Endvidere skal behovet for at sikre miljøbeskyttelsen på et højt niveau kombineres med overholdelse af reglerne for det indre marked.

Som et første skridt til at fremme genbrug lancerede Kommissionen en undersøgelse, der beskriver den nuværende situation og de hindringer, der står i vejen for den videre udvikling af genbrugssystemer. Undersøgelsen blev afsluttet for nylig og findes på følgende netside: <http://www.europa.eu.int/comm/environment/waste/report4.htm>. Indholdet i denne undersøgelse udtrykker kun forfatterens opfattelse.

Kommissionen vil benytte sig af den gennemgang af direktiv 94/62/EF, der skulle indledes før udgangen af 1999, til at fremme genbrugssystemer i medlemsstaterne.

Ifølge de nyeste tal udgør Fællesskabets samlede mængde emballageaffald omkring 61 millioner tons om året, hvoraf 14 millioner tons stammer fra drikkevareemballageer (11 millioner tons glas, 1 million tons plast, 1 million tons metal og 1 million tons kompositemballage til drikkevarer).

(¹) EFT L 365 af 31.12.1994.

(2000/C 303 E/022)

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-2078/99

af Mary Banotti (PPE-DE) til Kommissionen

(12. november 1999)

Om: Incitamentet til at cykle

Kan Kommissionen oplyse, hvilke incitament, ordninger eller retningslinjer, der eventuelt findes med henblik på at tilskynde ansatte i den offentlige sektor i særdeleshed og ligeledes ansatte i den private sektor til at cykle?

Er Kommissionen klar over, at visse statsligt finansierede virksomheder tilskynder til køb og brug af privatbiler ved hjælp af økonomiske incitament, mens cyklistere ikke får samme tilbud?

Kan Kommissionen oplyse, om der foreligger forslag med henblik på at undersøge, om det er muligt at fremme incitamentet til at cykle, f.eks. ved at kigge på kilometergodtgørelser i forbindelse med arbejdsrelateret kørsel?

Svar afgivet på Kommissionens vegne af Loyola de Palacio

(20. december 1999)

Kommissionen er klar over, at arbejdsgiverne spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at fremme bæredygtig mobilitet ved at opmuntre personalet til i højere grad at anvende alternativer til privatbilen, f.eks. at gå, cykle, at bruge offentlig transport og at være flere om en bil (¹).

I overensstemmelse med nærhedsprincippet må myndighederne og arbejdsgiverne i medlemsstaterne gå forrest, når det drejer sig om lokal og regional transport. Fællesskabet har derfor ikke vedtaget incitament, ordninger eller retningslinjer om dette emne.

Kommissionen har ikke for øjeblikket oplysninger, der gør det muligt at besvare det ærede medlems spørgsmål. Den har dog iværksat to projekter, som i fremtiden skulle give relevante oplysninger. Den har for nylig bestilt en undersøgelse om ukonventionelle betalings- og afgiftsformer med henblik på at støtte offentlig transport og afgiftsincitamentet for pendultransport. Denne undersøgelse skal foreligge i foråret 2000. Den skal resumere, hvorledes medlemsstaternes afgiftssystemer påvirker incitamentet til at få enkeltpersoner til at vælge andre former for transport til arbejde og få arbejdsgiverne til at hjælpe dem med deres rejsearrangementer – inklusive anvendelse af cykel. Kommissionen har sammen med seks medlemsstater skabt en europæisk platform til forvaltning af mobilitet (EPOMM). Her vil man dele god praksis om, hvorledes offentlige og private organisationer tilskynder til bæredygtige transportmønstre hos ansatte og besøgende. Disse oplysninger bliver tilgængelige på Internettet.

Kommissionen sponsorerer også den europæiske lokale transportinformationservice (Eltis) (www.eltis.org) for at hjælpe transportmyndighederne, transportvirksomhederne og brugergrupperne med at finde frem til god praksis inden for lokal og regional transport. Det drejer sig om over 300 individuelle tilfælde, hvoraf